

Medlem om Bestemmelsen i Slutningen af 2det Stykke af § 1 ytrede, at han ikke var tilfreds med, at Køberen kunde frigøre sig fra at udstede et Garantidokument ved direkte Handel, idet det staar, at han skal give et skriftligt Dokument, medmindre andet er vedtaget mellem Parterne, glemte det ærede Medlem dog der at tilføje, at der der efter mit udtrykkelige Ønske blev tilføjet: „i hvilken Henseende Bevisbyrden paahviler Sælgeren.“ Jeg tror at maatte tilføje, at det er af meget stor Betydning, at Sælgeren skal kunne bevise, at han har faaet udtrykkelig Tilladelse til ikke at udstede et saadant Garantidokument. Det er gjort af praktiske Grunde. Man har tænkt sig, at det ved direkte Salg i travle Tider kan være generende at skulle udstede et saadant Dokument. Men man har, som der nu staar i Loven, sikret sig, at Sælgeren skal kunne bevise, at han har faaet særlig Fritagelse for at udstede et slikt Garantidokument. Naar denne Bestemmelse er indført i Lovforslaget, kan der efter min Mening ikke være nogen som helst Risiko ved at give Tilladelse til at vedtage noget saadant, naar begge Parter ere enige derom. Jeg skal hermed slutte, idet jeg kun kan gentage min Hensligning til det høje Ting om, at det for at faa Loven gennemført i Aar stemmer imod Ændringsforslaget under Nr. 1.

Ordføreren (Frandsen): Idet jeg takker den højtærede Landbrugsminister for hans Tilslutning til de stillede Ændringsforslag, maa jeg dog beklage, at den højtærede Landbrugsminister, skønt han i det væsentlige er enig med Udvalgets Flertal, ikke tør tilraade at stemme for den foreslaaede Ændring under Nr. 1. Jeg beklager det saa meget mere, som jeg mener, at hvis dette Ændringsforslag ikke bliver vedtaget, har Lovforslaget med Hensyn til Handel med Foderstoffer ikke stor Værdi. Naar der udtales, at man ikke her i dette Ting skulde indsætte denne Ændring, fordi man saa kunde være bange for, at Lovforslaget skulde strande oppe i det andet Ting, vil jeg dertil bemærke, at Flertallet i det først nedsatte Landstingsudvalg i forrige Samling havde vedtaget at gaa ind paa disse Bestemmelser, og at et Medlem af dette Flertal ved Lovens Behandling i Landstinget i denne Samling udtalte, at vel var han gaaet med til dette Lovforslag, men han forbeholdt sig sin Stilling, hvis det skulde komme tilbage igen. Denne Ytring gjaldt navnlig et af de her omtalte Punkter. Som sagt, jeg vilde meget be-

klage, hvis denne Ændring ikke skulde blive gennemført. Jeg vil i alt Fald meget tilraade Medlemmerne i dette Ting at stemme for den, og da den højtærede Landbrugsminister er enig med os, men kun er bange for, at Ændringen skal møde Modstand i det andet Ting, er det mit Haab, at den ogsaa kan blive vedtagen oppe i det andet Ting. Jeg har mange handlendes Opfattelse for mig, naar jeg udtaler Haabet om, at Loven maa blive saa betryggende og saa solid som muligt. Det er ikke hele Handelsstanden, som er imod Loven paa det omhandlede Punkt. — Ja, det har ganske rigtig været Flertallets Mening, at Iblandingen skulde være sket i den Hensigt at forfalske Varen. Det er kun i denne Henseende, man ønsker Betyggelse. Det er ikke, som jeg udtalte før, fordi der mulig i Raastoffet kan findes et eller andet Ukrudtsfrø. Det er Iblandingen, man har haft for Øje. Naar det blev nævnt af det ærede Medlem, at de store Møller kunde langt bedre sortere Frøet end de mindre, vil jeg dertil sige, at jeg gaar ud fra, at ligesom de danske Landmænd bruge rene og gode Varer, naar de tilsaa deres Marker, sker det ogsaa paa de Steder, hvor der dyrkes f. Eks. Raps. Det er ren Raps, der saas, og naar de saa ren Raps, faa de ikke Rapsfrø med Ukrudtsstoffer i. — Med Hensyn til en Bemærkning om, at man favoriserede Udlandets Fabrikanter paa de indenlandskes Bekostning, skal jeg sige, at jeg forstaaer mig ganske vist ikke saa grumme meget paa Handelsvæsenet, men jeg skulde dog mene, at de handlende her i Landet kunne tage Regres over for Udlandets Fabrikanter, saa at de paa den Maade kunne sikre sig at faa den Vare, de købe, og som de saa igen sælge til os Forbrugere.

Vi have jo hørt i Dag, at de Grunde, som Mindretallet har til at indstille Loven til Vedtagelse, som den foreligger fra Landstinget, ere højest forskellige. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Wagner) har udtalt, at han overhovedet ikke ønsker at lovgive paa dette Omraade, idet man har Betyggelse nok i Forvejen, og jeg kan altsaa godt forstaa hans Stilling til det foreliggende Lovforslag. Derimod kan jeg ikke forstaa den Stilling, det ærede Medlem for Frederiksværk (H. Jørgensen) indtager, naar han ndtaler, at han ønsker, Lovforslaget kunde blive ændret, men fordi han er bange for, at Lovforslaget da skal strande oppe i det andet Ting, vil han ikke stemme for den omhandlede Ændring. Jeg me-